

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 20 – 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΟΥΛΙΟΥ <i>Άγ. Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου</i>	ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 9: 1-8 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ	9.00 πμ— Ἱερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο 6.30μμ— Θ. Λειτουργία στα Ἀγγλικά
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ <i>Κοίμησις Αγ. Αννης</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ <i>Άγ. Παρασκευής, Ὁσιομάρτ.</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΙΟΥΛΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή – Β' Τιμ. 2: 1-10 Ἑυαγγέλιο— Ματθ. 9: 27-35

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

Άγ. Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου, 20 Ἰουλίου

Ἀπολυτίκιον

Ὁ ἑνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεῦτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἑνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλίσαιφ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει, διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρῦει
ιάματα.

Κοίμησις Αγ. Αννης, 25 Ἰουλίου

Ἡ Ἁγία Ἄννα, ἡ μητέρα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καταγόταν ἀπὸ τῆ φυλῆ τοῦ Λευί. Ὁ πατέρας τῆς, ποῦ ἦταν ἱερέας,
ὀνομαζόταν Ματθάν καὶ ἱεράτευε τὴν ἐποχὴ τῆς βασιλείας τῆς Κλεοπάτρας. Τῇ δὲ μητέρα τῆς, τὴν ἔλεγαν Μαρία.
Ἡ Ἄννα εἶχε καὶ δύο ἀδελφές, τὴν ὁμώνυμη μὲ τὴ μητέρα τῆς Μαρίας καὶ τὴ Σοβὴν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία, ποῦ παντρεύτηκε
στήν Βηθλεέμ, εἶχε κόρη τὴ Σαλώμη τὴν μάϊα, ἡ δὲ Σοβὴ, ποῦ παντρεύτηκε καὶ αὐτὴ στήν Βηθλεέμ, τὴν Ἐλίσάβετ. Τέλος,
ἡ Ἁγία Ἄννα ποῦ παντρεύτηκε στήν Γαλιλαία τὸν Ἰωακείμ, γέννησε τὴν Παρθένο Μαρία.

Ἡ Ἁγία Ἄννα ἀξιώθηκε νὰ ἔχει τὴ μεγάλη τιμὴ καὶ εὐτυχία νὰ ἀποκτήσει μοναδικὴ κόρη, τὴ μητέρα τοῦ Σωτήρα τοῦ
κόσμου. Ἀφοῦ ἡ Ἁγία Ἄννα ἀπογαλάκτισε τὴ Θεοτόκο καὶ τὴν ἀφιέρωσε στοῦ Θεοῦ, αὐτὴ πέρασε τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ τῆς
μὲ νηστείες, προσευχὲς καὶ ἐλεημοσύνες πρὸς τοὺς φτωχοὺς. Τέλος, εἰρηνικὰ παρέδωσε στοῦ Θεοῦ τὴ δίκαια ψυχὴ τῆς,
κληρονομώντας τὰ αἰώνια ἀγαθὰ. Διότι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος διαβεβαίωσε ὅτι

«οἱ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀπελεύσονται» (Ματθαίου, κε' 46). Οἱ δίκαιοι, δηλαδή, θὰ μεταβοῦν γιά νὰ ἀπολαύσουν
ζωὴ αἰώνια.

Περικαλλὴ Ναὸ πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας Ἄννας ἔκτισε στήν Κωνσταντινούπολη περὶ τὸ 550 μ.Χ. ὁ αὐτοκράτορας
Ἰουστινιανός. Λείψανο τῆς Ἁγίας ὑπάρχει στήν ἀγιορειτικὴ σκὴτὴ τῆς Ἁγίας Ἄννας.

Απολυτίκιον

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευή ἀθλοφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 9: 1-8

Ἰσχύσατε γόνата παραλελυμένα

Λέγεται ὅτι, ὅταν κάποτε ὁ βασιλιάς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος ὁ ΙΑ΄ (1423-1483) ἀρρώστησε βαριά, κάλεσε ἕναν ἱερέα νὰ κάνει δέηση γιὰ τὴν υἰεὶά του. Ὁ ἱερέας, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ δέηση «ὑπὲρ υἰεὶας», προσευχήθηκε καὶ «ὑπὲρ συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν» του. Τότε, ὁ κατὰ τὰ ἄλλα καλόψυχος βασιλιάς, καθὼς εἶχε δεχθεῖ φιλόξενα πολλοὺς ρωμιοὺς πρόσφυγες μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Πόλης, ἐνοχλημένος τὸν διέκοψε λέγοντας: Πάτερ, μὴν τὰ ἀνακατεύεις τὰ πράγματα· τώρα μόνο γιὰ τὴν υἰεὶά μου παρακάλεσε τὸν Θεό. Γιὰ τὰ ἄλλα βλέπουμε.

Ἱεράρχηση αἰτημάτων

Εὐτυχῶς ὁ παράλυτος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὸν ἔφεραν στὸν Χριστό, δὲν ἀντέδρασαν παρόμοια, ἀκούγοντας τὸν Χριστὸ νὰ τὸν ὑποδέχεται μὲ τὰ λόγια: «θάρρος, παιδί μου! Σοὺ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου». Σίγουρα δὲν εἶχαν τὸ ρηχὸ μυαλὸ τοῦ Γάλλου βασιλιά, ὁ ὁποῖος δὲν καταλάβαινε ὅτι ἡ σύγχυση δὲν βρισκόταν στὰ λόγια τοῦ ἱερέα, ἀλλὰ στὴ δική του ἐπιπόλαιη ἀντίληψη.

Ὁ Χριστὸς διαλύοντας τέτοιες συγχύσεις ἔχει πεῖ: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Ματθ. 6,33). Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ νὰ μᾶς δικαιώσει καὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν κατάκριση καὶ τὴν καταδίκη γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας. Γι' αὐτό, τὸ κύριο αἶτημα τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν εἶναι «ὑπὲρ υἰεὶας», ἀλλὰ «ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν» μας.

Εἶναι θλιβερὸ τὸ φαινόμενο νὰ καταφεύγει κανεὶς στὸν Θεὸ μόνο γιὰ ἐγκόσμια πράγματα. Τότε τὸ αἶτημά του, ὄχι μόνο δὲν θὰ ἦταν εὐάρεστο στὸν Θεό, ἀλλὰ θὰ καταντούσε καὶ ἁμαρτωλὸ, ἔστω κι ἂν τὸ ζητοῦσε γονατιστά! Διότι τὸν Θεὸ πρέπει νὰ τὸν ζητᾶμε κατὰ τὸ ἅγιο θέλημά του. Καὶ τὸ πρῶτο, ποὺ θέλει ὁ Θεός, εἶναι «ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ σωθοῦν καὶ νὰ ἀποκτήσουν ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειας» (Α' Τιμ. 2,4).

Οἱ εὐθεῖς καὶ οἱ πλάγιοι

Ὁ Χριστὸς θεραπεύοντας τὸν παράλυτο, ἀφοῦ πρῶτα τοῦ συγχώρησε τὶς ἁμαρτίες, ἀφενὸς δίνει τρανὴ μαρτυρία γιὰ τὴ θεότητά του καὶ ἀφετέρου ἀποκαλύπτει ὅτι οἱ γραμματεῖς πάσχουν ἀπὸ χειρότερη παραλυσιὰ ἀπὸ τὸν θεραπευθέντα, διότι «ἐνθυμοῦνται πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν». Ἡ πονηρὴ διάθεση τοὺς τυφλώνει καὶ τοὺς στερεεῖ τὴ δυνατότητα νὰ ὀρθοποδήσουν καὶ νὰ «περπατήσουν» πρὸς τὴν ἀληθινὴ πίστη. Γι' αὐτοὺς τοὺς πονηροὺς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἔχει πεῖ: «Ἐὰν πορεύσῃς πρὸς με πλάγιοι, καὶ ἐγὼ πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλάγιω»· δηλαδή, ἂν ἐξακολουθεῖτε νὰ ζεῖτε μὲ πονηρία καὶ χωρὶς εὐθύτητα, θὰ φερθῶ κι ἐγὼ σὲ σὰς μὲ τρόπο ποὺ θὰ σὰς φανεῖ πονηρὸς (Λευ. 26, 23-24).

Ἀντίθετα, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔφεραν τὸν παράλυτο, καὶ προφανῶς καὶ ὁ παράλυτος, ἦταν «εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ» καὶ μὲ ἄδολη πίστη, ἡ ὁποία δὲν ἄφησε ἀσυγκίνητο τὸν Χριστό. Τὸ εὐαγγελικὸ κείμενο ἐπισημαίνει ὅτι ὁ Κύριος σπλαχνίσθηκε τὸν παράλυτο «ιδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν». Μία τέτοια πίστη κάποιων ἀνθρώπων – γονέων, φίλων, πνευματικῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν – ὁδήγησε κάποτε κι ἐμᾶς στὸν Χριστό. Τοὺς ὀφείλουμε βαθιὰ καὶ ἰσόβια εὐγνωμοσύνη. Καὶ ὅσο συνειδητοποιοῦμε ὅτι συνεχῶς μᾶς ἀπειλεῖ μία πνευματικὴ παραλυσιὰ, τόσο θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναζητοῦμε «τραυματιοφορεῖς» καὶ χειραγωγούς, ποὺ θὰ μᾶς ὁδηγοῦν σταθερὰ στὸν Χριστό· τόσο ἔχουμε ἀνάγκη ποιμένες, ποὺ θὰ μᾶς στηρίζουν μὲ τὰ λόγια τοῦ προφήτη Ἠσαΐα (35,3-5): «Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνιμμένοι καὶ γόνата παραλελυμένα· ἰσχύσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς»· δηλαδή, δυναμῶστε χεῖρα ἐξαντλημένα καὶ γόνата παράλυτα· δυναμῶστε καὶ μὴ φοβεῖσθε· νὰ, ὁ Θεὸς μας θὰ ἔλθει καὶ θὰ μᾶς σώσει.

Τὸ θαῦμα μιᾶς ἀφίσας

Κάποτε μᾶς καλεῖ καὶ μᾶς ἀξιώνει ὁ Θεὸς νὰ διακονήσουμε κι ἐμεῖς στὸ σωτήριο ἔργο τῆς θεραπείας «παραλύτων», καὶ μάλιστα μὲ τρόποι ποὺ ποτὲ δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ φαντασθοῦμε. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ ἀκόλουθο περιστατικόν:

Τὰ παιδιὰ κάποιου Κέντρου Νεότητος, ὀργανώνοντας ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στὸν μακαριστὸ παπα-Ἐφραίμ Κατουνακιώτη, τοιχοκόλλησαν καὶ ἀφίσες μὲ φωτογραφία τοῦ Γέροντα. Μία ἐβδομάδα πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση μία παρέα ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἶδαν σὲ κεντρικὸ δρόμο τῆς πόλης ἕναν νεαρό, νὰ ἔχει σταματήσει μὲ τὴ μηχανή του καὶ νὰ ἔχει ἀγκαλιάσει μιὰ κολόνα. Πλησίασαν καὶ τὸν εἶδαν νὰ φιλάει τὸ πρόσωπο τοῦ γέροντα στὴν ἀφίσα καὶ νὰ τοῦ μιλάει κλαίγοντας. Τὰ παιδιὰ τὸν ρώτησαν καὶ αὐτὸς ἀπάντησε πὼς τὸ βλέμμα αὐτοῦ τοῦ ἄγνωστου γέροντα εἶχε μιλήσει στὴν καρδιά του. Μέχρι τότε ζοῦσε ἄστατη ζωὴ καὶ εἶχε πολὺ ταλαιπωρηθεῖ. Εἶχε φτάσει στὰ ὅρια τῆς ἀπελπισίας. Βλέποντας αὐτὴ τὴν ἄγνωστη μορφή ἔνιωθε ἕναν συγκλονισμὸ καὶ θέλησε νὰ ἀλλάξει ζωὴ. Ρώτησε τὰ παιδιὰ ποῦ βρίσκεται αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ ἀπάντησαν ὅτι ὁ γέροντας εἶχε κοιμηθεῖ. Σὰν τὸ ἄκουσε αὐτό, κάθισε στὸ πεζοδρόμιον καὶ ξέσπασε σὲ λυγμούς.

Τὸ μεγάλο θαῦμα εἶχε γίνει. Τὸ παιδί ἀναζήτησε πνευματικὸ καὶ σήμερα πλέον ζεῖ συνειδητὴ πνευματικὴ ζωὴ. Τὸ ζωντανὸ βλέμμα μιᾶς ἄψυχης ἀφίσας, ποὺ κάποια παιδιὰ ἔβαλαν σὲ μιὰ κολόνα, ἔστησε στὰ πόδια του ἕναν «παραλύτο» νεαρό καὶ τὸν ἔβαλε στὸν δρόμο τῆς σωτηρίας.

- Βαρνάβας Λαμπρόπουλος (Ἀρχιμανδρίτης)

<https://www.inaa.gr>